

възнаграждения. Освен това в самата наредба едно от условията, при които работникът се лишава от премия, е допускането на начет. Подобна мярка би могло да се вземе и спрямо ръководителите на магазините, тъй като те са длъжни да упражняват контрол върху материално отговорните лица. Очевидно е, че наредбата за премиално поощрително възнаграждение на работниците не може да бъде пречка за включването на начетите в стокооборота.

Че фактическото реализиране на стокооборота трябва да се отчита, независимо от това дали има или няма отклонение на постъпилите суми от извършените продажби, би проличало по-добре от следните примери:

Ако в едно село продавачът на единствения магазин на селкоопа, който трябва да се отчита примерно на всяко 1 и 15 число на месеца, в края на петнадесетдневното отклони цялата сума, която е постъпила от продажбите на стоки през този период, съгласно сега съществуващото положение, за тези 15 дена не трябва да се отчита никакъв стокооборот на дребно за това село, защото в размера на този стокооборот ще се създаде начет на материално отговорното лице. Ще бъде ли изразено по този начин фактическото положение? Положително не. Съвсем ясно е, че в горния случай е бил реализиран стокооборот и той трябва да се отчете, независимо от това какво е станало със сумите, които е приел продавачът.

Друг пример. Ако продавачът в един магазин, който е реализирал стокооборот от 5,000 лв., отклонява от тях 1,000 лв. и предава на инкасатора само 4,000 лв., съгласно текста на т. 17 от инструкцията, като стокооборот ще се отчетат само 4,000 лв., тъй като отклонените 1,000 лв. представляват начет на материално отговорното лице — продавача. Да приемем обаче, че продавачът отчита цялата сума от 5,000 лв. на инкасатора, той от своя страна отчита сумата на касиера на предприятието и последният при внасянето на сумите в БНБ злоупотребява 1,000 лв. В този случай ние отчитаме на магазина стокооборот от 5,000 лв., без да вземем под внимание начета на касиера на предприятието от 1,000 лв., т. е. включваме в стокооборота и начета от 1,000 лв. А нима има някакво значение за фактически реализирания стокооборот кой е отклонил сумата, та в единия случай да отчетем целия стокооборот, а в другия — изкуствено и неоснователно да го намалим със сумата на начета? Положително не.

Изводът от горното е, че във всички случаи, когато начетът е резултат от отклонени суми от извършени продажби, трябва да се включва в състава на стокооборота на дребно, защото стокооборотът е действително реализиран. Аргументът, че това ще бъде узаконяване на начетите, смятаме за неоснователен. Нима отчитането като стокооборот на продажбите на нестандартизирани стоки означава узаконяване на тези случаи? Нарушенията в търговията могат косвено да оказват влияние на растежа на стокооборота, но не и да са основание за коригиране на фактически извършения стокооборот. Необходимо е обаче, да се изясни въпросът, че не всички начети трябва да се включват в състава на стокооборота. От горните примери се установи, че главното условие, при което начетът може да се отчете като стокооборот, е да има извършена продажба на стоки за потребление и след това да е отклонена постъпилата сума. Всички начети, създадени по други поводи, не трябва да се отчетат като стокооборот. Например начетите вследствие от повреждане на стоки по вина на материално отговорните лица не следва да се